

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/1105 A CONSILIULUI**din 24 iulie 2020****de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/784 de autorizare a Republicii Italiene pentru aplicarea unei măsuri speciale de derogare de la articolele 206 și 226 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1401 a Consiliului ⁽²⁾, Italia a fost autorizată până la 31 decembrie 2017 să prevadă obligația ca taxa pe valoarea adăugată (TVA) datorată pentru prestațiile către autoritățile publice să fie plătită de către respectivele autorități într-un cont bancar separat blocat al administrației fiscale. Această măsură specială a reprezentat o derogare de la articolele 206 și 226 din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește plata TVA-ului și regulile de facturare.
- (2) Prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/784 a Consiliului ⁽³⁾, Italia a fost autorizată să aplice măsura specială până la 30 iunie 2020, iar domeniul de aplicare al măsurii speciale a fost extins pentru a include livrările de mărfuri și prestările de servicii către anumite societăți controlate de autorități publice și către societățile cotate la bursă care sunt incluse în indicele *Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa* (FTSE MIB).
- (3) Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 4 decembrie 2019, Italia a solicitat prelungirea autorizației de a aplica măsura specială până la 31 decembrie 2023 și limitarea domeniului de aplicare al măsurii speciale la livrările de bunuri și prestările de servicii destinate exclusiv autorităților publice. Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 27 martie 2020, Italia și-a modificat cererea astfel încât prelungirea solicitată să aibă un domeniu de aplicare identic cu cel prevăzut de autorizația acordată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/784.
- (4) Prin scrisoarea din 5 mai 2020, Comisia a informat celelalte state membre cu privire la cererea depusă de Italia. Printr-o scrisoare din 6 mai 2020, Comisia a înștiințat Italia că dispune de toate informațiile necesare pentru examinarea cererii.
- (5) Măsura specială face parte dintr-un pachet de măsuri introdus de Italia pentru a combate fraudă și evaziunea fiscală. Pachetul de măsuri respectiv, care include și o obligație de facturare electronică, astfel cum a fost autorizată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 a Consiliului ⁽⁴⁾, a înlocuit alte măsuri de control și le permite administrației fiscale italiene să efectueze verificări încrucișate ale diferitelor operațiuni declarate de operatori și să monitorizeze plățile de TVA ale acestora.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1401 a Consiliului din 14 iulie 2015 de autorizare a Italiei să aplice o măsură specială de derogare de la articolele 206 și 226 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 217, 18.8.2015, p. 7).

⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/784 a Consiliului din 25 aprilie 2017 de autorizare a Republicii Italiene pentru aplicarea unei măsuri speciale de derogare de la articolele 206 și 226 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/1401 (JO L 118, 6.5.2017, p. 17).

⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 a Consiliului din 16 aprilie 2018 de autorizare a Republicii Italiene să aplice o măsură specială de derogare de la articolele 218 și 232 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 99, 19.4.2018, p. 14).

- (6) Italia consideră că, în contextul pachetului de măsuri pus în aplicare, facturarea electronică obligatorie reduce intervalul de care are nevoie administrația fiscală pentru a se informa cu privire la existența unui caz potențial de fraudă sau evaziune fiscală. Cu toate acestea, Italia consideră că, în absența mecanismului de plată defalcată introdus prin măsura specială, recuperarea de la persoanele care comit fraude fiscale sau evaziune fiscală, odată ce a fost efectuată verificarea încrucișată, ar putea fi imposibilă dacă acestea sunt insolabile. Prin urmare, mecanismul de plată defalcată, ca măsură *ex ante*, s-a dovedit mai eficace decât facturarea electronică obligatorie, care este o măsură *ex post*. Datele definitive privind eficacitatea măsurii speciale arată că aceasta a fost și mai eficace decât se preconizase.
- (7) Unul dintre efectele acestei măsuri este că furnizorii, fiind persoane impozabile, nu sunt în măsură să își deducă TVA-ul plătit în amonte din TVA-ul primit, aferent prestațiilor. Acești furnizori s-ar putea afla mereu într-o poziție de credit, fiind nevoiți să solicite o rambursare efectivă a TVA-ului plătit în amonte de la administrația fiscală. Conform informațiilor oferite de Italia, persoanele impozabile care efectuează operațiuni supuse mecanismului de plată defalcată au dreptul de a primi cu prioritate plata creditelor de TVA corespunzătoare, în limita creditului care decurge din aceste operațiuni. Această practică implică faptul că cererile de rambursare legate de mecanismul de plată defalcată sunt prelucrate cu prioritate atât în cursul anchetei preliminare, cât și la momentul plății sumelor datorate din rambursările neprioritare.
- (8) În conformitate cu considerentul (7) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/784, odată ce acest sistem compus din pachetul de măsuri de control pe care intenționează să îl aplice Italia va fi pus în aplicare integral, nu ar mai trebui să fie necesară o nouă derogare de la Directiva 2006/112/CE în vederea aplicării plății defalcate. Prin urmare, Italia a oferit asigurări că nu va încerca să reinnoiască derogarea care permite aplicarea mecanismului de plată defalcată. Cu toate acestea, având în vedere că este încă devreme pentru a se evalua pe deplin eficacitatea acestor măsuri ca urmare a punerii lor în aplicare recente și având în vedere dificultățile cu care se confruntă Italia din cauza pandemiei de COVID-19, care face mai dificilă punerea în aplicare a modificărilor necesare de către persoanele impozabile în sistemele lor de facturare și adaptarea de către administrațiile fiscale a sistemelor lor de control și a sistemelor lor informatice, eliminarea măsurii ar putea avea efecte negative semnificative asupra combaterii evaziunii fiscale și asupra colectării TVA-ului, precum și asupra costurilor administrative suportate de persoanele impozabile în circumstanțele actuale. Prin urmare, este oportun ca autorizația de derogare de la Directiva 2006/112/CE să fie prelungită.
- (9) Derogarea solicitată ar trebui să fie limitată în timp pentru a se putea evalua dacă măsura specială în cauză este adecvată și eficace. Prin urmare, autorizația ar trebui prelungită până la 30 iunie 2023, ceea ce ar lăsa suficient timp pentru evaluarea eficacității măsurilor puse în aplicare de Italia cu scopul de a reduce evaziunea fiscală în sectoarele vizate.
- (10) Pentru a se garanta monitorizarea necesară în cadrul derogării solicitate și, în special, pentru a se evalua impactul asupra rambursărilor de TVA către persoanele impozabile care beneficiază de derogarea respectivă, Italia ar trebui să fie obligată să prezinte un raport Comisiei, cel târziu în septembrie 2021, referitor la situația generală și, în special, la timpul mediu necesar pentru rambursarea TVA-ului către persoanele impozabile și la eficacitatea măsurii speciale și a oricăror alte măsuri puse în aplicare de Italia cu scopul de a reduce evaziunea fiscală în sectoarele vizate. Respectivul raport ar trebui să includă o listă a diferitelor măsuri puse în aplicare împreună cu data intrării lor în vigoare.
- (11) Măsura specială este proporțională cu obiectivele urmărite, întrucât este limitată în timp și nu privește decât sectoarele în care există probleme considerabile în ceea ce privește evaziunea fiscală. În plus, măsura specială nu generează un risc de reorientare a evaziunii fiscale către alte sectoare sau către alte state membre.
- (12) Din cauza dificultăților cauzate de pandemia de COVID-19, procesul de reinnoire a derogării a durat mai mult decât se anticipa și nu a fost finalizat până la 30 iunie 2020. Fără aplicarea retroactivă a prezentei decizii, societățile care aplică mecanismul de plată defalcată ar trebui să își modifice subit sistemele de facturare pentru a se adapta la schimbări. Administrația fiscală ar trebui să pună în aplicare adaptări similare ale sistemelor sale. Din cauza acestor dificultăți, nu pare oportun să se solicite societăților și administrației fiscale să efectueze aceste modificări în momentul de față. Prin urmare, este oportună aplicarea retroactivă a prezentei decizii pentru a se asigura continuitatea măsurii din punct de vedere juridic.

- (13) Derogarea nu va avea un impact negativ asupra valorii globale a încasărilor din impozite colectate în etapa de consum final și nici asupra resurselor proprii ale Uniunii care provin din TVA.
- (14) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/784 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/784 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 30 septembrie 2021, Italia prezintă Comisiei un raport cu privire la situația generală a rambursărilor de TVA către persoanele impozabile afectate de măsurile menționate la articolele 1 și 2 și, în special, cu privire la durata medie a procedurii de rambursare și la eficacitatea măsurilor respective, precum și cu privire la oricare alte măsuri puse în aplicare de Italia cu scopul de a reduce evaziunea fiscală în sectoarele vizate. Respectivul raport include o listă a diferitelor măsuri puse în aplicare împreună cu data intrării lor în vigoare.”

2. La articolul 5, data „30 iunie 2020” se înlocuiește cu data „30 iunie 2023”.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică de la 1 iulie 2020.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles, 24 iulie 2020.

Pentru Consiliu
Președintele
M. ROTH
